

om de ere mindre end 8 Tommer. Fiskerne have naturligvis forstaaet, at det var Lovens Mening, at det er farligt for danske Mænd at spise Rødspætter under 8 Tommer, men de have nu faaet Tilladelse til at sælge dem paa de udenlandske Markeder, hvor man ikke er saa ængstelig.

Naar jeg i Udvalget er gaaet med til at støtte det her foreliggende Forslag, hvorved vi endelig kunne komme til Ende med disse Fiskerilove, vil jeg sige, at det skyldes det heldige Udfald af Forhandlingen om § 6, der for mig er det vigtigste. Ud derover har jeg ikke stor Interesse for Loven, og mine Udtalelser, saa tidt vi have haft disse Love til Behandling, ere altid gaaede ud paa, at jeg ikke kunde forstaa, at man ikke samlede Ferskvandsfiskeriet og Saltvandsfiskeriet i en Lov, da disse Virksomheder dog høre sammen og have meget med hinanden at gøre. Men Ministeren har naturligvis været bunden ved Kommissionsbetænkningerne og har ikke haft anden Vej at gaa.

Nu staa vi overfor Vedtagelsen af denne Lov, og jeg kan gaa med til den i enhver Henseende. For det første, fordi de to Paragraffer, jeg omtalte, efter min Mening ere fyldestgørende, og for det andet, fordi jeg ikke forstaaer et Muk af alt det andet og altsaa ikke kan have nogen berettiget Grund til at indvende noget derimod. Jeg kan ikke indse andet, end at bortset fra disse 2 Paragraffer burde denne Lov hedde: Lov om Regler til Forhindring af dansk Fiskeri. Naar Fiskerne ved deres Fiskeriforeninger have udtalt deres store Tilfredshed med Loven, kan jeg saa meget bedre gaa med til at stemme for den. Men jeg tror rigtignok, at der vil ske det, som skete med den sidste Lov, og som det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) omtalte, at saa snart vi have faaet den, vil man komme op at skændes om den. Men saa siger jeg: Gudskelov, vi have Loven, saa maa man henvende sig til Ministeren og hans Nævn, og saa kunne de se, om de kunne finde ud af det. Jeg mener altsaa, at Fiskerne ville være Ministeren taknemmelige for det store Arbejde, han har gjort i denne Sag.

Desuden maa det maaske være mig tilladt at udtale min Beundring for den højtærede Minister, fordi han har været i Stand til at sætte sig ind i alle disse Paragraffer og hjælpe os til at komme paa det rene med dem. Samtidig vil jeg paa mit Partis Vegne udtale en Tak til Ord-

føreren. Han har sandt for Dyden gjort et stort Arbejde, og uagtet jeg ikke har et aldeles bestemt Indtryk af, at han selv forstaaer Loven, er det sikkert, at han har gjort et glimrende Arbejde, som i alt Fald kan være grundlæggende i Fremtiden.

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Naar jeg har bedt om Ordet nu, skal jeg ikke spille det høje Tings Tid ved at omtale de forskellige Paragraffer, da jeg ved Sagens 2den Behandling udtalte mig derom og stillede Ændringsforslag dertil. Jeg skal kun kort sige, at alle de Ændringsforslag, jeg stillede, og som vare Udtryk for Ønsker fra Fiskernes Side i min Valgkreds, er der ikke blevet taget Hensyn til. Jeg kan ikke, som den ærede Ordfører, sige, at denne Lov vil blive hilst med Glæde af alle Landets Fiskere. Jeg er vis paa, at det modsatte vil være Tilfældet med Fiskerne i min Valgkreds. Der er, efter hvad jeg kan se, kun een Paragraf, som indeholder et stort Fremskridt, nemlig § 6. Derimod er der ved §§ 11 og 12 foretaget Indskrænkninger netop for det Fiskeri, som drives i min Hjemegn. Jeg kan derfor ikke, som de foregaaende Talere, stemme for denne Lov, men vil afholde mig fra at stemme.

Valdemar Olsen: Ogsaa jeg kan slutte mig til de forskellige Talere, som have anbefalet Fællesudvalgets Indstilling; naturligvis er jeg lige saa lidt som nogen anden foregaaende Taler fuldstændig tilfreds med den Affattelse, Loven faar. Men paa den anden Side er jeg enig med de Talere, som hidtil have haft Ordet, i, at Indstillingen, som den foreligger her, indeholder saa store Fremskridt, at det kan lade sig gøre at vedtage den. Og i Særdeleshed mener jeg, at den Løsning af Aalegaardsspørgsmaalet, vi faa ved Indstillingen, foreløbig er tilfredsstillende. Jeg glæder mig over, at Fiskerne herefter have en Udsigt til at kunne faa at vide, hvor de maa fiske, i Modsætning til, hvad der er Tilfældet i Øjeblikket, hvor de, som ikke selv ere Aalegaardsejere, ikke vide, hvor de maa være.

Jeg vil endvidere gerne omtale et Forhold vedrørende Saltvandsfiskeriet, som ikke løses ved denne Lovs Vedtagelse. Forskellige tekniske Etablissementer udlade Giftstoffer i vore Fiskevande, og derved foraarsage de, at en Mængde Fisk dør til stor Skade for Landets Fiskeri. Denne Sag har været fremdraget af det ærede